

Medical Ethics for Senior Medical Doctors (Episode III)

Sukhit Phaosavasdi, MD*, Surasak Taneepanichskul, MD*,
Yuen Tannirandorn, MD*, Manopchai Thamkhantho, MD, MRCOG*,
Chumsak Pruksapong, MD*, Aurchart Kanjanapitak, MD*

** Member of the Medical Association of Thailand*

The value and dignity of the medical profession commence right from the entry of the medical students into the medical school. They have to go through a strict and highly selective system in the aspect of learning capability which consists of namely, merit of Phromviharn 4 still suspicious that the process of the medical student selective system, is it included or not? Even if you are a graduate with a high grade and are well trained in the medical profession but without the four elements you are still no good for the society. At present, the society requires medical doctors to be punctual and be fully responsible, to work honestly and ethically. Pay respect to the patient's rights and critically think of the patient's benefit first. The professional skill and performance for medical treatment have to be accurate and professional.

Continuing medical education on a regular basis is a must. Utilize the medical equipment and computerized technology in an appropriate way as well as minimize the unnecessary cost of medical care from over investigation. All of these issues can be touched via the society, with the so called "The smart doctor".

How does the society perceive the merits and ethics of medical doctors? They generally say that we need to be open-minded. Get round the medical news in general, i.e. Mr.Sorayuth's talk show, a nightly television program. Be modest, respect and honor others. Know how to listen and learn from others. Don't always criticize everything because we have to work with other professions academically and socially i.e. nurses, pharmacists, social workers, psychologists, solicitors and accountants. Medical doctors should pay respect and appreciate the importance of these professions. The job will be smoothly operated. Anyway, medical doctors always show off and are bossy, seem to know everything, and always lecture others unconsciously. Medical doctors need to be humble, well behaved, much concerned and analyze the situation via the peer group. They shouldn't blame others and cause damage because our medical colleagues need the support.

Warning others is a state of art. The principle of counseling and communication need to be applied and we have to learn and practice to live. Unfortunately, some doctors might have illusive ideas and are arrogant and think they are the best medical lecturers. Nobody can compete or challenge us anymore.

Usually we should be grateful when we have been advised and then self-correction should follow and maintained without anger, dissatisfaction and opposition. Almost forty percent of the medical doctors still cannot accept this concept even although it has been instructed in the medical schools from the past to the present. What are the pitfalls?

A lot of senior medical doctors are able to meet the eight means (MUK 8) gracefully with the stability of assets and feelings. Don't expect any benefit except keep doing good things, be happy, tranquil and be considerate. Fully conscious and alert to perform ethically, no despair or depression, visualize the situation in reality. To create a good society full of friendship, encouragement, and partnership for the new generation. These elements are virtually merit and ethics caused by patience, obedience but they are time consuming. The society will then accept our profession with the real value and dignity.

Keywords: *Senior physician, Ethics*

J Med Assoc Thai 2005; 88(7): 1015-7

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Thai Rat Newspaper February 5, 2005.
2. Boonprakob V. Role of physicians in supporting ethics. *Obstetric Bulletin* 2005; 2: 7-12.
3. Phaosavasdi S. Ethics and survival. Christian Hospital Lecture Room. Bangkok: February 17, 2005.
4. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandom Y, Pruksapong C, Kullavanijaya P. Ethics in the education system. *J Med Assoc Thai* 2003; 86(Suppl 1): S136-8.
5. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandom Y, Uerpairojkit B, Pruksapong C, Kanjanapitak A. Ethics and survival. *J Med Assoc Thai* 2004; 87: 1409-10.
6. Phaosavasdi S, Uerpairojkit B, Thamkantho M, Pruksapong C, Kanjanapitak A. Medical ethics: on air. *J Med Assoc Thai* 2004; 87: 1262-3.

III. จริยธรรมของแพทย์สูงอายุ

สุจิต เฝ้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, มานพชัย ธรรมคันโธ, ชุมศักดิ์ พฤษภาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์

คุณค่าและศักดิ์ศรีของวิชาชีพแพทย์เริ่มต้นตั้งแต่การรับนักเรียนแพทย์ ต้องผ่านการคัดเลือกอย่างเข้มงวด ทั้งในเรื่องของความสามารถในการเรียนที่ต้องมีองค์ประกอบของอิทธิบาท 4 คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา ส่วนคุณธรรมในพรหมวิหาร 4 นั้น ยังเป็นที่สงสัยอยู่ว่าในกระบวนการคัดเลือกนักเรียนแพทย์ทำได้อย่างไร บุคคลที่มีความสามารถในการเรียนสูงก็จะเรียนจบเป็นแพทย์ที่เก่งได้แต่ถ้าบัพพองในองค์ประกอบ 4 ประการ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ก็คงเป็นแพทย์ดีให้แก่สังคมไม่ได้ ทุกวันนี้คนในสังคมต้องการแพทย์ที่ยึดมั่นรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาในหน้าที่การงานปฏิบัติงานด้วยความสุจริตใจและเป็นธรรม เคารพพิทักษ์สิทธิและนึกถึงประโยชน์สุขของผู้ป่วยก่อนเสมอ ผูกพันทักษะให้เชี่ยวชาญและแม่นยำในการดูแลรักษา ขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมเป็นประจำ ใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์และสมองกลอย่างเหมาะสมโดยไม่ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเกินจำเป็น จากการส่งตรวจพิเศษทางห้องปฏิบัติการ การปรึกษา และการใช้ยาราคาแพง เหล่านี้คือ สิ่งที่สังคมจับต้องได้ และเรียกว่าเป็นความเก่งของแพทย์

สังคมมองพฤติกรรมของแพทย์ด้านคุณธรรมและจริยธรรมอย่างไร มีคนพูดกันมากกว่าแพทย์ต้องเปิดใจกว้าง รับรู้ข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการทั่วไป เช่นดูข่าวของคุณสรยุทธเสียบ้าง ความอ่อนน้อมถ่อมตน ยกย่อง ให้เกียรติผู้อื่น อดทนรับฟังและเรียนรู้จากบุคคลรอบข้าง อย่ายึดมั่นตนมากเกินไป เพราะแพทย์ต้องทำงานร่วมกับบุคคลในอาชีพอื่นอยู่เสมอทั้งในด้านวิชาการและสังคม ซึ่งได้แก่ พยาบาล เภสัชกร นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักกฎหมายและนักการบัญชี แพทย์ต้องให้เกียรติและตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพนั้น ๆ การทำงาน จึงจะราบรื่น แต่แพทย์มักจะแสดงออกว่ารู้ดีไปทุกเรื่องและพูดสอนคนทั่วไปหมด จริง ๆ แล้วนี่คือการลืมนัด แพทย์ต้องระมัดระวังกริยา คำพูด ใครควรดูแลและวิเคราะห์โดยผ่านกลุ่มอยู่เสมอ ไม่ควรให้ร้าย หรือ ต่ำหนิติเตียนใครก็ตาม ให้บังเกิดความเสียหาย เพราะเพื่อนร่วมงานทุกคนต้องการขวัญและกำลังใจ ความเห็นอกเห็นใจ

การให้คำตักเตือนเป็นศิลปะชั้นสูงในการทำงาน ใช้หลักของการให้คำแนะนำปรึกษาและการสื่อสาร ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตลอดชีวิต แต่แพทย์มักหลงผิดคิดว่าเป็นครู เป็นอาจารย์ชั้นยอด ไม่มีใครเก่ง มาสอนฉันได้อีกแล้ว

เมื่อให้คำตักเตือนแล้วผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกขอบคุณ อยากแก้ไขตนเอง และฝึกปฏิบัติตาม และไม่เกิดความอาย โกรธ ไม่พอใจ ต่อต้าน หรือคิดเป็นศัตรู ในส่วนนี้แพทย์เกือบร้อยละร้อยยังทำไม่ได้ผลดี น่าผิดหวังว่าวิธีการ

ศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนแพทย์ที่สอนกันมานานแล้วในประเทศไทยจนถึงปัจจุบันขนาดส่วนนี้ไปได้อย่างไร
มีแพทย์สูงอายุเป็นจำนวนมากที่บรรลุวุฒิภาวะทั้งความมั่นคงในทรัพย์สินสมบัติและความรู้สึกปฏิบัติตามมรรค
8 ได้ยอดเยี่ยม ย่อมไม่หวังผลประโยชน์อะไรอีก นอกจากการทำดี ทำตนให้เป็นสุข มีความสงบ ไตรตรอง มีสติ มีปัญญา
ปฏิบัติถูกต้องของคลองธรรม ไม่ท้อแท้ ไม่หวั่นไหว มองเหตุการณ์ตามความเป็นจริง สามารถบริจาคได้ทั้งความคิด
และทรัพย์สินสมบัติเพื่อสร้างสรรค์ รักหมั่นคนละ สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่คนรุ่นหลังเสมอ นึกถึงแต่ความสามัคคี
ไม่หวังแล้วซึ่ง ยศ ลาก สรรเสริญ ทรัพย์สินสมบัติ และกามารมณ์ คุณสมบัติเหล่านี้เป็นคุณธรรม และจริยธรรมที่เกิดจาก
ความเพียรพยายามและต้องใช้เวลามากมาย สังคมจึงจะยอมรับว่าอาชีพแพทย์มีคุณค่าและสมควรศรัทธา⁽⁵⁾

เอกสารอ้างอิง

1. ไทยรัฐ 5 กุมภาพันธ์ 2548
2. วันเพ็ญ บุญประกอบ. บทบาทของแพทย์ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม. สติแพทย์สัมพันธ์ 2548; 2: 7-12.
3. สุจิต เฝ้าสวัสดิ์. จริยธรรมกับการอยู่รอด. บรรยายที่ห้องประชุมโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548.
4. สุจิต เฝ้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ สุานีพานิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, พิณี กุลละวณิชย์. จริยธรรมใน
องค์กรศึกษา. J Med Assoc Thai 2003; 86(Suppl 1): S136-8.
5. สุจิต เฝ้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ สุานีพานิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, เอื้อชาติ
กาญจนพิทักษ์. จริยธรรมกับการอยู่รอด. J Med Assoc Thai 2004; 87:1409-10.
6. สุจิต เฝ้าสวัสดิ์, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, มานพชัย ธรรมคันโธ, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์.
จริยธรรมของแพทย์เมื่อออกอากาศ. J Med Assoc Thai 2004; 87:1262-3.